

CRISI I OPORTUNITATS

Apreciats adivasistes,

Des de ja fa uns mesos aquesta paraula està en boca de tothom, sembla que a tots ens afecta i tots en parlem. Probablement és la primera crisi del món globalitzat que afecta i afectarà tot el planeta. El nombre d'aturats i empreses que tanquen cada dia creix, les famílies no poden assolir les hipoteques ni els deutes, el consum es paralitza, fent la bola més gran. I els preus baixen i aquest fet encara sembla ser un símptoma pitjor. I ningú dubta que la repercussió encara serà més gran i dolorosa a les economies més febles.

Sembla que hi ha força unanimitat en la responsabilitat dels especuladors (de tots els components del sistema financer) i en la dels organismes i governs que haurien de controlar. S'han enriquit i ni tan sols han de respondre del seu malfer. I l'Estat injectant enormes quantitats de diners per evitar l'ensorrament total.

Ni els banquers dubten que cal reformar el capitalisme, que potser tot no val per fer diners en quatre dies. Que la política de cercar benefici a curt termini sempre compromet el futur. I que cal reformar el sistema. L'oportunitat!

Cal continuar construint. Sí i molt. Però potser allà on es necessita. Calen carreteres, escoles, hospitals, habitatges dignes.... Cal reduir el consum? El nivell de consum que tenim els països occidentals potser ens està perjudicant a nosaltres mateixos, als nostres veïns i al nostre planeta. Cal augmentar el consum de la majoria de la població mundial que no arriba als mínims per viure amb dignitat. I tot això caldrà fer-ho sense perjudicar més el medi ambient i guarint les greus ferides que li hem provocat (reciclant escombraries, netejant la contaminació de la terra, rius, mar i de l'aire...). Hi ha molta feina a fer, molts llocs de treball a crear, en definitiva, molta riquesa. I cercant sempre el benefici a llarg termini, el que no té pas enrere. Com per exemple, educació.

I és per tot això que creiem que la inversió d'ADA és la millor, en la bona direcció. Promovent l'educació dels nens i nenes, ajudant les dones en les seves economies domèstiques a organitzar les poblacions Adivasis per tal que reclamin els seus drets, aconseguixin les inversions públiques i privades en escoles, centres de salut, carreteres, aigua i llum... I amb el temps, d'aquesta inversió, tots en sortirem beneficiats. El termini no és gaire llarg, probablement el temps biològic dels nens i nenes que arriben a adults i pensen i somien que un altre món és possible.

És per això que, gràcies al suport imprescindible de tots vosaltres, aquest any el pressupost d'ADA serà el més gran que hem fet. Perquè aquesta és l'aposta de tots els membres d'ADA per sortir de la crisi.

Xíndia? Els pesos pesants asiàtics¹

Fa aproximadament un any, Brahma Chellaney² es preguntava en un dels Dossiers de La Vanguardia si l'Índia serviria de contrapès a la Xina. En concret, presentava el tigre enfront del drac, símbols de dues cultures mil·lenàries que s'han convertit en gegants econòmics del continent asiàtic.

És freqüent comparar els dos països, que tenen en comú un pes demogràfic de l'ordre d'una sisena part de la població mundial i un creixement del PIB superior al 9%, el conjunt dels quals suposa el 21% del PIB mundial. Tots dos disposen de l'arma nuclear, encara que la Xina compta amb un seient al Consell de Seguretat de Nacions Unides. A més, es tracta de països que tenen una gran reserva de mà d'obra qualificada i barata.

Malgrat aquestes similituds, un anàlisi una mica més aprofundit ens mostra que els camins que han seguit els dos Estats divergeixen significativament en qüestions polítiques, econòmiques i socials.

POLÍTICA

Un dels eixos importants de competència entre la Xina i l'Índia és la filosofia política, fet de gran importància per tal d'assegurar una situació d'estabilitat diplomàtica. Mentre que a la Xina impera el poder autoritari del partit comunista, l'Índia és sovint anomenada la democràcia més poblada del planeta. La comprensió d'aquesta democràcia esdevé més complexa si fem referència al sistema de castes, on es contraposa la igualtat legal amb un sistema de forta jerarquia social.

Les relacions diplomàtiques entre els dos països van estar marcades, fins als vuitanta, per la Guerra freda. D'una banda, els grans poders mundials –en què s'incloua la Xina– van

voler mantenir el seu *status quo*, i això els va fer adoptar una política d'intent de contenció del creixement indi (a través de la satel·lització del poder en el subcontinent asiàtic o d'una acomodació, és a dir, la delegació de competències per tal de bloquejar el país). De l'altra, l'Índia va ser un dels impulsors del Moviment de Països No Aliniats, amb Nehru al capdavant, el qual va optar per la creació d'una via paral·lela o tercera via en el sistema bipolar existent. El pòsit gandhinià present en el seu discurs es va traduir en una baixa inversió en el sector militar.

Les disputes transfrontereres entre aquests dos països van esclatar el 1962, amb la invasió de Ladakh per les milícies xineses, agreujat pel conflicte del Tibet. Esdeveniments de gran transcendència que marcaren l'ensorrament del "poder tou" de Nehru i la transició d'una política idealista a una política realista. Era l'inici de la prioritització de la seguretat nacional i l'Índia s'apropà en termes militars a la URSS.

En el sistema de castes, es contraposa la igualtat legal amb un sistema de forta jerarquia social

Un altre element cabdal per entendre les relacions de poder en el binomi Índia i Xina, en el marc mundial de predomini dels EEUU, és l'adquisició d'armament nuclear. Aquest és un element clau en el balanç de poder mundial, on l'Índia sempre mostrarà la seva sobirania, tant a través de la no acceptació del Tractat de No Proliferació (TNP) com del posterior

desenvolupament, gràcies al suport soviètic, d'armament nuclear. Per exemple, el 1998, l'Índia va desafiar les potències mundials amb l'execució de tests nuclears.

A partir dels 80, amb la visita de Rajiv Gandhi a Beijing, es va iniciar una política d'apropament. Tanmateix a nivell geopolític Xina realitzava un encerclament de l'Índia. A la regió nord es manifestava a través del manteniment de les aliances amb Pakistan i del seu subministrament d'armament i tecnologia nuclear, així com a través de la militarització del Tibet. Mentrestant, al sud-est es donava suport al règim militar de Myanmar, creant focus de tensió en les fronteres de l'Índia, per desestabilitzar la nació.

ECONOMIA

També trobem diferències profundes en el model econòmic de tots dos Estats. A la Xina, l'impuls del creixement econòmic ha estat centralitzat i controlat per l'Estat, mentre que a l'Índia és el sector privat qui ha pres les iniciatives més arriscades i exitoses. Més de la meitat del PIB xinès prové de la indústria (roba, material oficina, etc.); en canvi, la mateixa proporció del PIB indi correspon al sector dels serveis. Paral·lelament, es produeix un decreixement de l'agricultura que ha fet que actualment es parli d'una crisi agrícola. L'Índia ha basat el seu creixement en el consum intern, i és per aquest motiu que Brahma Chellaney defensa que "qualsevol enlentiment mundial tindrà un efecte negatiu molt més gran en l'economia xinesa que en l'economia índia".

El model econòmic de creixement xinès pot generar en un futur tensions derivades d'una situació de dependència de la inversió estrangera directa (IED), a nivell energètic i una

¹ Terme introduït per Jairam Ramesh, membre del parlament de la Índia en representació d'Andhra Pradesh. Autor de diversos articles publicats en The Times of India i del llibre "Making Sense of Chindia".

² Professor d'estudis estratègics del Centre d'Investigació en Ciència Política a Nova Delhi.

situació de sobreindustrialització. Això desembocaria en un dèficit del sector terciari i un fort impacte medioambiental. La qüestió energètica és més acusada a l'Índia, ja que és el sisè consumidor mundial d'energia però n'importa dos terços. La Xina, en canvi, és el segon consumidor però tan sols n'importa una tercera part.

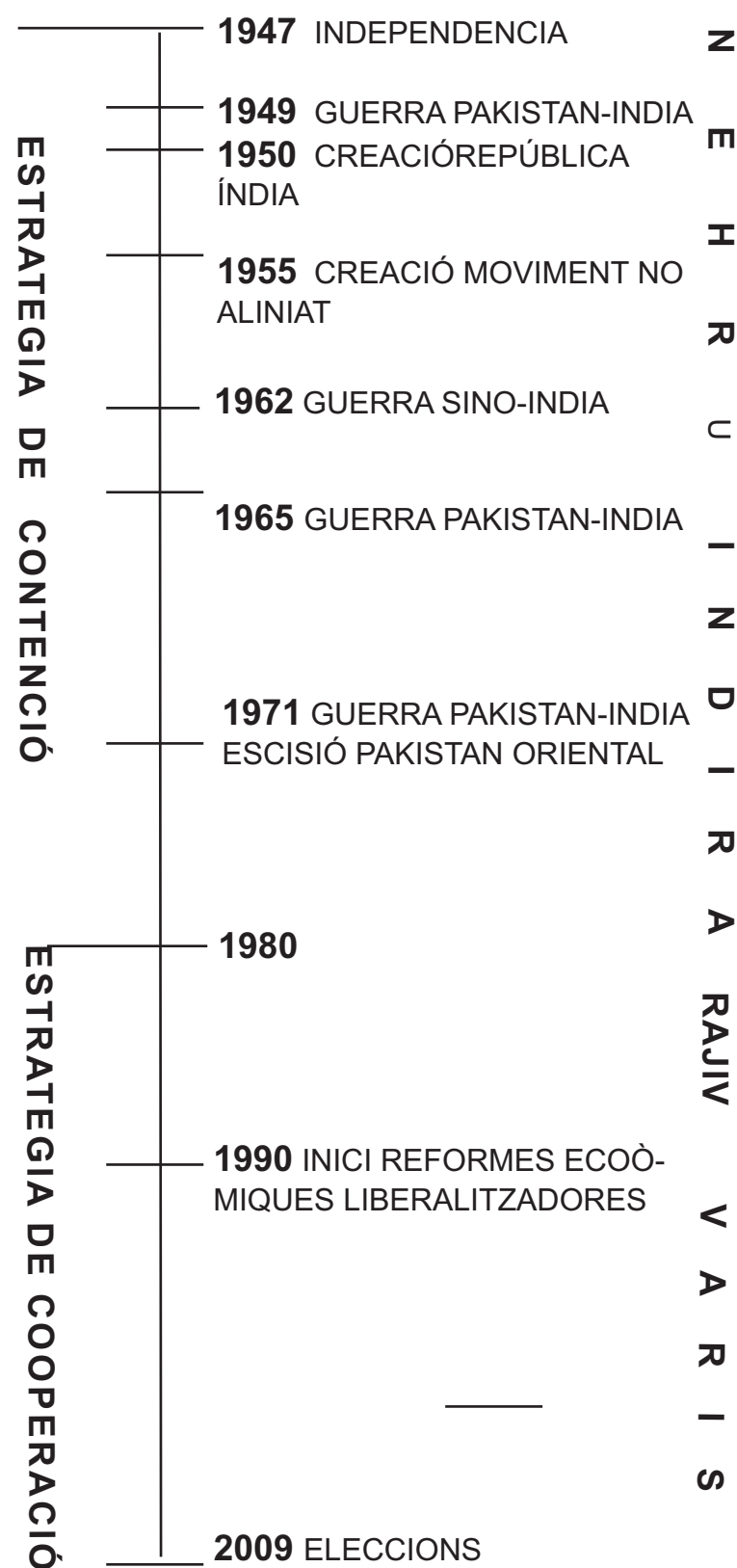
Els problemes en perspectiva de futur de l'Índia són altres. L'auge del sector dels serveis sembla que no permetrà absorbir la creixent incorporació de població activa, generant una situació, que evoca als països occidentals, de creixement sense llocs de treball. Altres aspectes limitants a destacar són el pobre mercat per a l'exportació i l'escassa IED (6% del PIB indi, i 24% del PIB xinès), en relació amb la manca d'infraestructures adequades pel transport de mercaderies en terreny internacional i nacional.

L'Índia és el sisè consumidor mundial d'energia però n'importa dos terços i la Xina és el segon consumidor però tan sols n'importa una tercera part

SOCIETAT

En el camp social les diferències entre ambdós països són també manifestes. En els últims 60 anys a l'Índia es va invertir principalment en l'educació superior de la classe mitjana (300 milions de persones). Això ha permès el desenvolupament de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) i del sector terciari en general, però ha deixat enrera al voltant del 40% de la població, que a dia d'avui és analfabeta. Aquesta situació es diferencia amb la Xina, on els índexs d'analfabetisme són del 10%. Si ens centrem en l'IPH (Índex de Pobresa humana), que avalua el nivell de vida digna, d'educació i de vida llarga i saludable, la Xina es troba en el número 27 entre els països en vies de desenvolupament. En canvi, l'Índia es troba en la posició 58. La redistribució de la riquesa a la Xina, reflexada amb el coeficient Gini (100 significa situació de màxima igualtat), és del 46,9 i a l'Índia del 36,8.

El tigre i el drac creixen. Les conseqüències i el benefici real per a la població són avui en dia encara interrogants.

	Xina	Índia
Telèfons	70/1000	22/1000
Televisió	272/1000	19/1000
Computadora Personal	8,9/1000	2,7/1000
Inversió Extranjera Directa	157,73 milions	32,67 milions
Índex Desenvol. Humà	85/177	127/177
- Salut	2% PIB	0,6% PIB
- Accés aigua	90% població	81% població
- Accés serveis higiènics	21% població	16% població
- Mortalitat Infantil	31/1000	70/1000
- Educació	2,3% PIB	3,2% PIB
- Sota línia pobresa	6%	35%
Esperança de vida		
- Homes	68	62
- Dones	72	64
IPH	27/103	58/103

Font: India in comparison with the major powers

Les propongo realizar una breve sesión de crítica –o autocrítica– de determinados estereotipos acerca de la India. Deseo problematizar ciertos clichés y cuestionar las visiones unilaterales del mundo.

De otra forma no podríamos explicar las contradicciones y la complejidad de las culturas. Cómo, por ejemplo, el país de la jerarquía institucionalizada (la sociedad de castas) puede ser la “democracia más grande del mundo”; o cómo es posible que la civilización que ha proporcionado al mundo la práctica de la no-violencia (*ahimsâ*) sea una potencia nuclear; y que el país de los 400 millones de ultrapobres sea también el que tiene más multibillonarios del planeta.

Para abordar la cuestión he escogido un tópico acerca de la India que miraré de expresar críticamente. Los estereotipos culturales nunca son del todo gratuitos, pero estaremos de acuerdo en que pueden ser mezquinamente superficiales, son esencialistas y suelen ser un obstáculo para el entendimiento. El tópico escogido es uno de los más generalizados, asequibles y hasta promovidos de y desde la India: el de *la India espiritual*.

Para quien tiene una inclinación filosófica la India es la gran reserva de sabiduría del planeta. Es la civilización de la mística, del yoga, de Gandhi, de la tolerancia religiosa, de la no-violencia o de filosofías tan sofisticadas como el Vedânta. Es el país de ríos inmensamente sagrados, repleto de templos, peregrinos y hombres santos. La cuna del budismo o tierra de acogida de refugiados religiosos de todo el planeta. Hasta tal punto está arraigado este estereotipo que muchos que viajan a la India sienten una gran desilusión al comprobar que –cruda realidad obliga– la gente no va levitando por las aceras.

Sin negar la dimensión espiritual de la India, lo cierto es que los indios puede ser resueltamente materialistas y la sociedad india puede ser tanto o más violenta que las demás naciones del planeta. Sea la violencia de género hacia las mujeres –cuyas familias no han cumplido, por ejemplo, con la dote estipulada–, o la violencia de clase –hacia las castas más desfavorecidas o los colectivos tribales, por intereses económicos, políticos y hasta mafiosos– o la religiosa –por grupos de corte ultranacionalista hindú o de tendencia yihadista islámica–, existe una India muy alejada del gandhismo, la tolerancia y la mística.

Este cliché tiene su reverso. El de la India como paradigma de la superstición, la irracionalidad y el oscurantismo. Es decir, incluso para quien no tiene inclinación espiritual, la India sigue siendo el paradigma de la religiosidad. Sólo que aquí lo religioso adquiere una connotación peyorativa. En lugar de ensalzar

el yoga y sus sabios, los agnósticos reniegan del país del politeísmo, del karma, de los tabúes y supersticiones religiosas, de las castas, etcétera. Ante lo cual puede esgrimirse que en los últimos dos milenios ninguna literatura del mundo ha superado al sánscrito en escritos seculares, de clara orientación materialista y abiertamente ateístas. Que los indios hayan sido genios en matemáticas (ahora en informática), incluida la invención del moderno sistema decimal y el número 0, contradice el estereotipo de irracionalismo que este cliché revertido suele imputar a esta civilización.

Lo interesante es que un indio puede compaginar una visión científica, desmitologizada y racional del mundo, a la vez que participar diariamente en ritos y sacramentos que –a los ojos de un occidental– están en crasa contradicción con la visión anterior. Y aquí está la trampa. Estamos proyectando nuestra propia contradicción (la de la historia europea de enfrentamiento entre ciencia y religión) y la tomamos por universal. Cuando lo cierto es que este antagonismo es fruto de nuestra historia local y provinciana. Y sucede que los indios están menos constreñidos a visiones unilaterales, lineales y monocromáticas. Son pluralistas y políglotas, capaces de utilizar el lenguaje de la ciencia para un área de su vida y el del mito para otra dimensión.

Me temo yo que en esto de la espiritualidad –o irracionalidad– de los indios estamos proyectando nuestra propia concepción de la espiritualidad –o nuestro miedo a lo irracional– sobre un Otro. Y ojo que esta proyección ha sido y es tanto producto de los occidentales como de los propios indios, que han acabado por crear una noción de sí mismos que les ha gustado y convenido promocionar.

Para acabar de expresar el cliché voy a presentar el caso de un tipo de religiosidad típicamente india y que es claramente no ultramundana. Esto es, que a duras penas cabría en nuestra definición de lo que es la “espiritualidad”. Me refiero a la religión de los colectivos que genéricamente reciben el apelativo de *mahâjan* (“gran persona”), en su mayoría dedicados al gran comercio, la industria o la banca. En el Norte de la India también es común el apelativo *baniâ*. En el Sur se les conoce como *chettians*. La mayoría son hindúes vishnuístas (muchos de Gujarat y Rajasthan, aunque se pueden encontrar en cualquier gran ciudad) con una notable proporción de

PRAT - SOPEÑA

jainistas (religión ascética minoritaria en la India). El caso es que los devotos *mahâjans* suelen levantarse al alba. Toman un baño ritual para estar en el estado de máxima pureza para realizar su culto matutino. Por el mismo motivo, visten de blanco y algodón. El acto principal del culto (*pûjâ*) es el rezo y la veneración a ¡los libros de contabilidad! Los pintan con marcas sagradas, les susurran letanías, los circunvalan, etcétera. Luego se venera a Lakshmî, la diosa de la fortuna. Eso también es la espiritualidad india. Para esta gente, su negocio es sagrado. Su deber religioso (*dharma*) es realizar provecho (*artha*). Dedicarse las veinticuatro horas del día a hacer dinero no está mal visto. Todo lo contrario. Héte aquí, pues, otro paradigma de espiritualidad que rompe los estereotipos de lo que pensamos –o insisto, proyectamos– que debe o debería ser la “espiritualidad”.

Podríamos poner otros ejemplos de clichés arraigados acerca de la India (como el de la India como paradigma del Tercer Mundo, propio de los medios de comunicación; o el de la India exótica, típico de los folletos de turismo), que también podríamos contraponer con sus respectivos reversos. Pero pienso que con lo dicho ya es suficiente.

En todos los casos se subraya una radical alteridad y diferencia –respecto a un vago pero tácito y asumido patrón de normalidad, que es el del moderno Occidente. Se petrifica y esencializa una visión donde la India aparece como arquetipo –positivo o negativo– de esa diferencia. Por descontado, ese espacio puede ser radicalmente diferente del Extremo Occidente, pero estimo que es terapéuticamente sano desenmascarar esa necesidad de estereotipar y hacer del Otro un ente inherentemente exótico y diferente; cuando lo cierto es que este tipo de estereotipos dicen más acerca de quienes los promueven (dicen más de nosotros mismos, de nuestros miedos o nuestros deseos, seamos indios o europeos) que otra cosa.

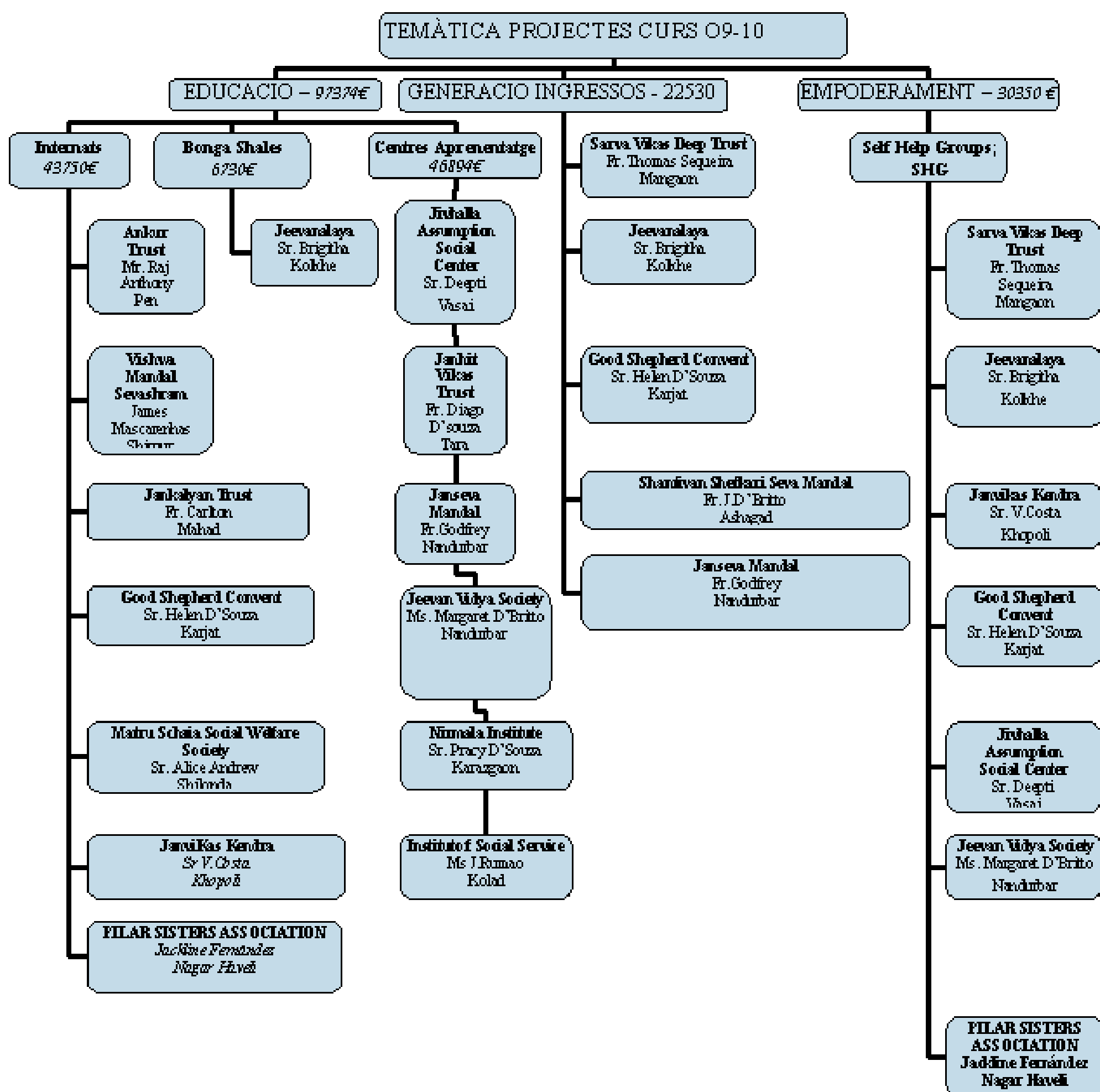
Cap a on anem?

ADA

Durant el primer trimestre, ADA ha aprovat els pressupostos anuals. Com ja sabeu, la filosofia d'ADA és finançar projectes amb un límit temporal d'habitualment tres anys per incentivar l'autosuficiència de les contraparts. No obstant, la durada del finançament es pot allargar en situacions puntuals. Així, tanquem la porta econòmica a algunes organitzacions mentre que ens impliquem en nous projectes.

Els criteris que guien la tria de projectes són, entre d'altres, no finançar edificis ni vehicles o establir pressupostos similars per a un mateix tipus de projecte (boarding/nen, self help group, aules per a classes de repàs-balwadis, formació professional...).

Recordem que aquest pressupost condicionarà els pressupost dels tres propers anys i que caldrà treballar per assegurar el nivell de ingressos actuals. No podem acceptar nous projectes si no trobem noves fonts de finançament. A continuació, trobem un esquema explicatiu del repartiment dels diners durant el pròxim curs. En els propers butlletins, us apropiarem alguns dels projectes en què col·laborem.

La nostra visita a n'en Fede el passat gener, va resultar com "un tombar la truita". Nosaltres l'anàvem a visitar a ell, i en Fede ens va portar a "visitar" i conèixer als seus amics i estimats. Sobretot, com no, ens va portar fins als mateixos poblats adivasis.

Realment van resultar unes visites, unes experiències molt entranyables, sorprenents, emotives i molt, molt, allisonadores. A més a més, pensàvem que érem allà, portant també l'estimació de tantes persones que desitgem que, sobretot, les millores sanitàries i educatives de que disposem aquí, a la nostra societat occidental, puguin arribar a TOTHOM, també a les comunitats adivasis. Tot plegat, encara ens emociona. Donat que el passat novembre coneixèrem a Barcelona a Fr. Carlton i a Sister Deepti, visitàrem els seus projectes, a Mahad i Vasai respectivament.

Expliquem en concret la visita a Mahad. El trajecte des de Mumbai, a uns 150 Km. al sud, va ser emocionant i amb algun ensurt per la manera de circular per les carreteres, tal com sembla habitual allà.. Ens aturàrem breument als emblemàtics llocs de Tara i Kolad i arribàrem Jankalyan Trust a Mahad. Just abans es passa vora un cabalós riu. A l'entrada hi ha un ampli espai-pati i al fons ja destacava un enorme edifici en construcció. Signe de futurs projectes, il·lusions, entusiasme, esforç,...En una paraula: Vitalitat i empena.

Després, just al costat de la porta d'entrada al edifici de l'internat, hi ha el despatx del Fr. Carlton. Molt content i acollidor amb la nostra visita. Ràpidament varem veure molts trofeus damunt els armaris. Ell, satisfet, ens va explicar que els havien aconseguit els nens i nois del centre. Això era molt important, doncs el nens, nois, mestres i gent del poble de Mahad i comarca, estaven molt sorpresos de que els nens dels poblats poguessin participar i a més a més, ser campions, en les competicions locals o comarcals. Això molt pocs anys enrere era impensable.

"Arreu es veuen molts nens i nenes amb les seves trenes i llaços de vius colors"

L'ambient al "boarding" era molt relaxat i plàcid. Els nens disposaven de molt espai, sobretot exterior. Un espai a més, paisatgísticament molt obert. Ells jugaven per fora, o xerraven o feien deures o menjaven

PRAT - SOPEÑA

a la sala polivalent. Alguns, més grans, estaven a la sala dels ordinadors, treballant a l'ordinador. Al pati, i per tot al voltant del centre, durant el dia, gallines, galls, pollets i ànecs es passejaven picotejant per el terra, tranquil·lament. Fantàstic!!!

Al vespre un dia, estaven preparant una propera festa en la qual hi assistirien els pares. Estaven fent una representació teatral, amb un educador. Per la gesticulació i les veus, semblava una crítica als maltractaments familiars. Al vespre següent, al pati, a la fresca, assajaven la construcció de torres o piràmides humanes i es divertien molt, també amb els monitors.

Cal explicar que Fr. Carlton no parava: el telèfon, lligar això, consultar allò, rebre aquella visita, etc. Té un molt, molt bon equip de col·laboradors. Tots disposats a fer el que calgui en tot moment. Mostrant molt afecte envers el tío Fede. Que bé!!! No podem oblidar l'impecable estable de les vaques i els vedells: Fan molt goig. Inclús en els murs de sobre les menjadores de les vaques hi han uns quadres-pintures de vaques. També un bon espai d'aprenentatge pràctic. A la tarda i al dia següent, visitàrem uns poblets, acompanyats sempre per en Fede i un o dos treballadors socials, responsables de les activitats socio-educatives-sanitàries, que allà es desenvolupen i que ADA hi dona suport.

Els poblets, a peu de muntanya, allunyats de la carretera principal, enmig de camps d'arròs, ara esperant les pluges, o voltats per boscos o "jungla". Els poblets eren petits, unes cases humils, força ben alineades, uns co-

berts per bestiar i palla. Els seus habitants traïent materials.

A Nanwan un home, varies dones i nens traslladant sorra i aigua, com no, sobre els seus caps, per arrebossar una de les vivendes construïdes, en part amb ajuda d'ADA. I sobretot molts nens i nenes. Arreu es veuen molts nens i nenes amb les seves trenes i llaços de vius colors. Aquí, al arribar els infants eren a la petita escola, amb la seva jove mestra. Impressionant als nostres ulls. Quina simplicitat!!! Quines ganes d'ensenyar!!! A l'entrada de Waki hi havia un gran espai polivalent, cobert. També havia estat finançat per alguna ONG. Molta canalla vingué a saludar-nos. En FEDE disfrutava veient que mica en mica tot millora. Pas a pas.

"Els equips humans, tant a Mahad, com a Vasai com a tots els llocs visitats amb en Fede, desprenen un gran entusiasme, il·lusió i compromís"

A Kurla un veïnat: un sol carrer curt, amb cases molt, molt, humils a banda i banda. Una dona havia donat a llum feia quatre dies. Ella estava asseguda a terra i al seu costat el petitó ben eixerit. Altrament, quina simplicitat!!! Impressionant!!! Després, justament varem saludar la mestra i la responsable sanitària que segurament s'havia desplaçat allà, (possiblement caminant una bona estona), per fer el seguiment del nadó i la seva mare. El petit espai de l'escola tenia els murs plens de cartells il·lustratius. Desprenia vitalitat, vida,... Finalment ens aturàrem breument a Kondivita on, també amb l'ajuda del govern i d'ADA, i dels seus veïns han fet cases noves, ja que les seves anteriors es van engorralir per una enorme esclavissada de fang. A un altre lloc, tocant a Mahad de la mateixa manera, s'han construït 100 vivendes, doncs les antigues se les va endur el riu no fa massa temps. Aquestes, inclús tenien plantes, flors i hortalisses entre les construccions. Estava molt bonic.

RESUMINT : Hem vist lo important i necessari que son les col·laboracions, en aquest cas d'ADA. Els equips humans, tant a Mahad, com a Vasai com a tots el llocs visitats amb en Fede, desprenen un gran entusiasme, il·lusió i compromís en les seves activitats per millorar les difícils condicions de vida, del dia a dia, d'aquestes comunitats tribals tant nombroses.

GRÀCIES A TOTS PER L'EXPERIÈNCIA VISCUDA!!!

ÍNDIA

L'Índia, amb 1.100 milions d'habitants, una superfície de 3,2 milions de km² i un PIB de 805.000 milions de dòlars, és un autèntic mosaic pel que fa a cultures i tradicions polítiques. La diversitat queda plasmada en les nombroses regions habitades per pobles amb aspiracions de reunificació i autogovern, la qual cosa és motiu de conflictes armats en algunes d'elles.

a) Andra Pradesh

El 1967 va començar una insurrecció camperola d'inspiració maoista en la localitat de Naxalbarri (d'on procedeix el nom "naxalita"), que es va propagar a una dotzena d'Estats, i a la regió d'Andra Pradesh el 1968, on va afectar especialment els grans propietaris i membres de la policia. El grup més important és el People's War Group (PWG), fundat el 1980, que després de fusionar-se amb un altre grup el 2004 canviaria de nom i passaria a anomenar-se Communist Party of India-Maoist (CPI-M). Compta amb uns 2.500 efectius, manté relacions amb el LTTE de Sri Lanka i ha patit diverses escissions.

b) Assam

Assam és un Estat del nord-est de l'Índia al qual han arribat nombrosos immigrants procedents de Bangladesh, cosa que ha creat una sèrie de grups nacionalistes que busquen l'alliberament de la regió. El més important és el United Liberation Front of Assam (ULFA), creat el 1979, d'inspiració maoista, que va optar per la lluita armada a partir de 1989. El 1994, 4.000 dels seus militants van abandonar el grup, però sense deixar les armes, i van atacar les bases de l'ULFA situades a Bhutan. Per conversar amb el Govern, l'ULFA demana negociar a l'exterior i amb observadors de l'ONU. Realitza atemptats contra interessos petrolífers de la regió i té bases d'entrenament a Bangladesh. L'altre grup important és el National Democratic Front of Bodoland (NDFB), creat el 1988, que va iniciar la lluita armada a partir de 1992. Lluiten també contra els immigrants de Bangladesh, que són musulmans, i volen crear "Bodolan", un Estat autònom separat d'Assam. També té bases a Bhutan i compta amb uns 3.500 membres, molts d'ells cristians. A la regió hi ha d'altres grups (BLT, UPDS i DHD) que han aconseguit acords d'alto el foc amb el Govern.

c) Nagalandia

El conflicte de Nagalandia és un dels més antics de l'Índia, ja que es tracta de tribus Tibetano-birmanes cristianitzades que lluiten per la seva independència des dels anys 50. El grup més important és el Consell Socialista Nacional de Nagalandia (NSCN), fundat el 1980, que va patir una escissió el 1988 i es va dividir entre el NSCN (K), que opera al nord de l'Estat, i el NSCN-IM, més implantat en el sud, amb uns 4.500 efectius i un fort component de fonamentalisme cristià. Aquest últim grup té els seus líders exiliats a Tailàndia i disposa d'una important diàspora en els Països Baixos i Irlanda. La regió és rica en recursos gasístics.

ÍNDIA – PAKISTAN (Caixmir)

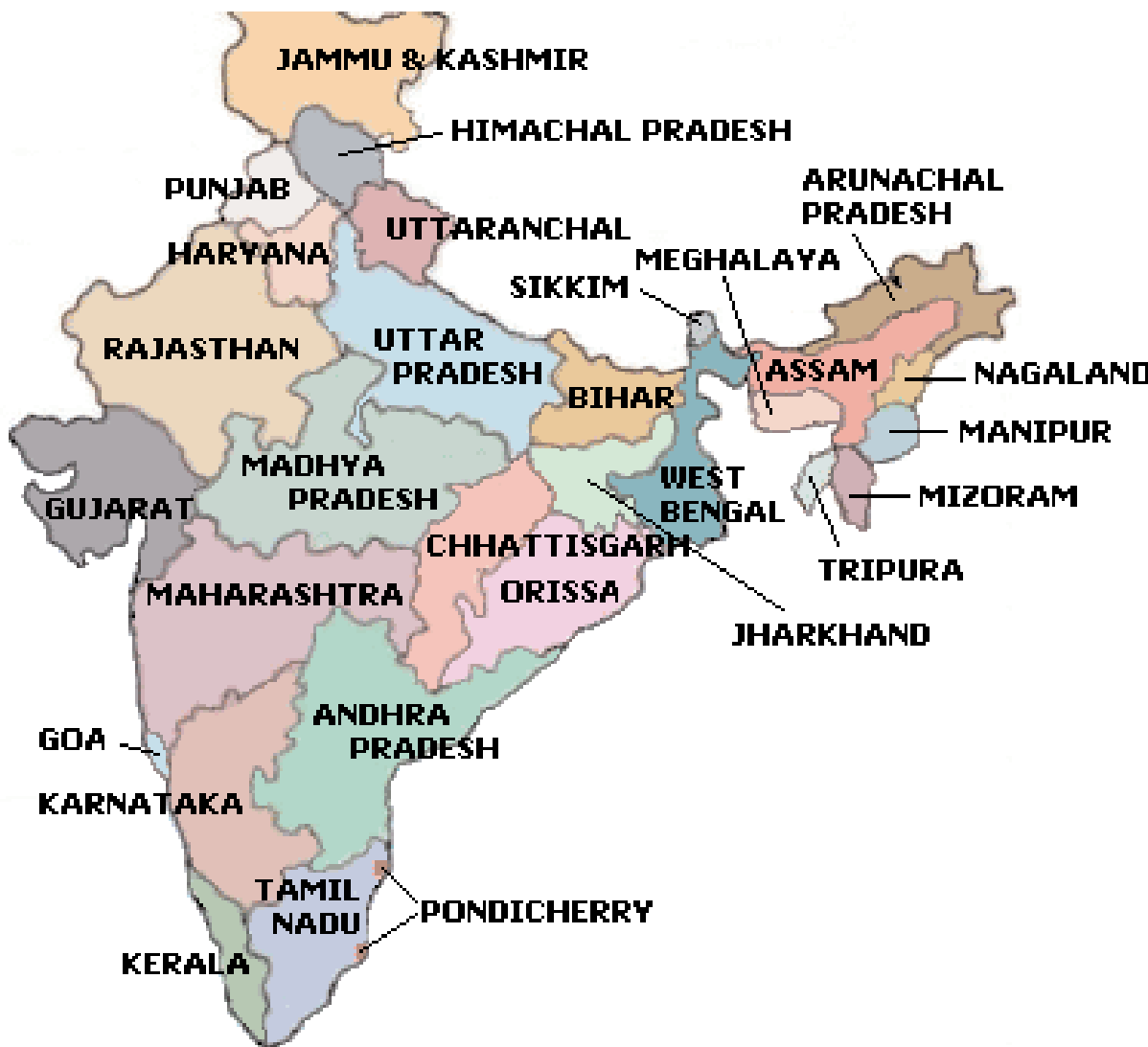
El conflicte entre l'Índia i el Pakistan per la regió del Caixmir es remunta a la partició de 1947, quan tots dos països van independitzar-se del Regne Unit. El Caixmir va quedar repartit entre l'Índia (Estat de Jammu i Caixmir), el Pakistan i la Xina. Segons l'Acta d'independència de l'Índia de 1947, el Caixmir era lliure d'adherir-se a l'Índia o al Pakistan. La seva adhesió a l'Índia es va convertir en una font de conflicte entre els dos països, i els enfrontaments van començar

aquell mateix any. L'Índia va reivindicar els territoris controlats per la resta de països, amb l'argument que eren territoris administrats pel maharaja de Caixmir, mentre que Pakistan reivindica una part de la zona sota control indi per motius d'identitat musulmana. Des d'aleshores, hi ha hagut tres episodis d'enfrontaments armats (1947, 1948 i 1965), i el 1971 es van reprendre les hostilitats. El juliol de 1949, ambdós països van signar l'Acord de Karachi, en el qual s'establí una línia d'alto el foc que haurien de vigilar uns observadors. L'ONU va crear aquell mateix any una missió d'observació (UNMO-

GIP), que continua activa, amb observadors internacionals en la Línia de Control. A finals dels 80, la tensió es va intensificar amb el risc afegit de les armes nuclears que tenen tots dos països.

El conflicte té, doncs, dues dimensions: una interestatal, amb la disputa de la frontera entre l'Índia i el Pakistan per la regió de Caixmir, que es manifesta a través de contínues infiltracions de grups paquistanesos per la frontera; i l'altra, la intraestatal, la lluita dels grups armats d'oposició musulmana dins de l'Estat indi de Jammu-Caixmir contra el poder central de l'Índia. Alguns d'aquests grups lluiten per la independència d'un Caixmir unificat, mentre que d'altres ho fan per la integració d'aquest Estat indi al Pakistan. El 1992 es va constituir la coalició All Party Huriyat Conference (APHC), que reclama un referèndum amb supervisió internacional, tal i com ja varen recollir les primeres resolucions del Consell de Seguretat. D'altra banda, el control de les ribes dels rius del Punjab és també motiu de disputa. Un altre grup armat important de Caixmir és el Hizbul Mujahideen (HM), creat el 1989 i liderat per Sayeed Salahudeen, que des de 2005 figura en les llistes de la UE de grups terroristes, després d'haver realitzat nombrosos atemptats contra la població civil de l'Índia.

Josep Mª Royo Aspa, investigador de l'Escola de Cultura de Pau de la UAB¹

¹ Elaborat a partir de Fisas i Armengol, Vicenç (2009), Anuario de Procesos de Paz 2009, Escola de Cultura de Pau, Icaria, Barcelona. Disponible a <<http://www.escolapau.org/img/programas/procesos/09anuarie.pdf>>

PASSAT

CaixaForum. El CaixaForum de Barcelona en aquest últim semestre ha realitzat els dimarts un cicle de conferències per tal d'apropar-nos als coneguts països emergents: Brasil, Índia i Xina. Semblances i diferències que ens permeten conèixer la complexitat d'aquests països

Sant Jordi. Aquest any ADA també ha protagonitzat el Sant Jordi. A les Rambles de Barcelona i més concretament en el teatre Poliorama vam aprofitar el dia de les lletres per fer promoció del llibre de Garrick, editat pel Tricicle en col·laboració amb periodistes de la revista El Jueves.

Setmana Cultural del Papiol. Aprofitant la setmana cultural del Papiol, l'eix central de la qual era l'Índia, el diumenge dia 26 d'abril vam oferir informació, pintures i te als visitants que s'aproparen al recinte.

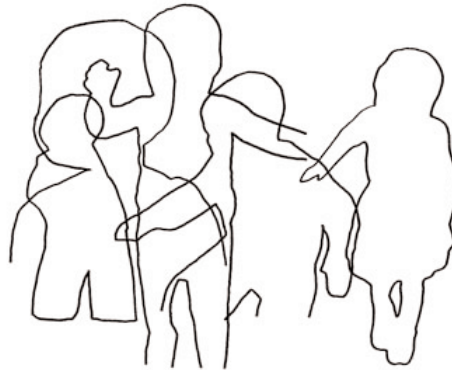

FUTUR

Aquest mes d'abril ha començat el procés electoral indi que durarà tot un mes. A més dels dos partits tradicionals, es presenten altres partits regionals i de casta amb possibilitats d'obtenir bons resultats. Estarem atents a la seva evolució.

fe d'errates...

En l'edició passada, la imatge de l'article sobre el coordinador de Mumbai no es correspon amb Macario Fernández.

“Crec que estimularia més a les escoles si s'enfoqués com què poden donar les escoles als adivasis i a les organitzacions com ADA. La col·laboració dels centres escolars pot millorar la vida de molts nens dels pobles adivasis. Sobre tot perquè el coneixement de altres realitats i la sensibilització envers els problemes que pateixen ajuda a la formació dels que en un futur poden ser adults compromesos.”

Carmen Lara és membre d'ADA i s'encarga de la sensibilització sobre la qüestió adivasi en els centres escolars. És mestra i ha treballat durant molts anys amb Mans Unides.

Què ofereix ADA a les escoles? ADA pot donar informació sobre la societat adivasi; la seva cultura, mitjans de vida, localització, trets de la organització social i problemàtica. Disposem de material fotogràfic, vídeos, i una mostra de la pintura Warli amb la que sempre han expressat els rituals, festes, costums i dificultats de la seva societat. També disposem de pautes de treball pedagògic.

Des de quins àmbits es pot treballar? Es pot treballar a nivell de primària i secundària dintre de l'àrea de socials i plàstica, però també es pot adaptar a l'àrea que el professor consideri convenient.

Com digereixen els infants aquesta informació? Els infants poden comprendre i assimilar la vida adivasi a través de les explicacions i del material audiovisual.

És fàcil integrar aquest tipus d'activitats a les escoles? No és difícil, tampoc és fàcil. Només necessita la voluntat d'alguns professors que considerin la tasca positiva, com per dedicar-li alguna hora, un dia del curs escolar.

Quin paper poden tenir aquestes iniciatives en l'educació? Aquest tipus d'iniciatives, que es poden incloure en la formació ètica, social i de valoració de la pluriculturalitat de l'alumne, potser caldria considerar-les com una matèria transversal dins de altres àrees. Som dins d'un món globalitzat que conté múltiples i diferents realitats molt desequilibrades entre si i és positiu per als alumnes conèixer-les i debatre què caldria fer per millorar el futur.

RECOMANEM

Qui pot ser milionari?

Slumdog millionaire
Danny Boyle, 2008

Pot un noi de les barriades pobres de Bombai endur-se el màxim premi del programa *¿Quién quiere ser millonario?* Es pressuposa que els participants d'aquest concurs han de tenir un cert nivell de cultura general, i que qualsevol persona que no hagi passat pel sistema escolar pot fer-hi poca cosa més que el ridícul.

És per això que Jamal Malik sorprèn espectadors i presentador quan, amb senzillesa, respon encertadament una pregunta rere l'altra. Acusat de trampós, és detingut en una pausa del programa. Les preguntes de l'interrogatori intentaran esbrinar si en Jamal és realment un mentider. L'espectador, per la seva banda, descobrirà la realitat dramàtica que amaguen les respostes.

La pel·lícula de Danny Boyle està basada en la novel·la *Q and A*, de Vikas Swarup. El guionista, Simon Beaufoy, va fer tres viatges a l'Índia per conèixer i entrevistar-se amb els infants del carrer. Un dels aspectes que més va sorprendre Beaufoy és la "massa d'energia" que hi ha en aquests barris, i que es fa palesa a *Slumdog millionaire*.

Nom:

Adreça:

Professió:

E-mail:

Freqüència: Mensual

Trimestral

Anual

Aportació única

Import: €

Forma de pagament:

Per transferència bancària a: CAIXA DE CATALUNYA- 2013 0248 44 0200629785

Per domiciliació bancària:

Titular del compte:

Codi de compte corrent:

Cognoms:

Població:

Telf:

DNI.:

C.P.:

Data naixement:

Banc o Caixa:

Adreça oficina: